

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 50642-04-15 סטפנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אורי גולדקורן

התובע

ע"י ב"כ עו"ד יריב רוז

נגד

הנתבע

ע"י ב"כ עו"ד איגור טרוס

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. הצדדים הינם שכנים בבית משותף בחיפה. במועדים הרלוונטיים התגורר
- 4 התובע בקומה השנייה ביחד עם אמו, ילנה רפפורט (להלן: ילנה), אחיו אנטון
- 5 רפפורט (להלן: אנטון) ועם הכלב ששמו ג'ק והינו מסוג מעורב (להלן: ג'ק).
- 6 באותו הזמן התגורר הנתבע בקומת הקרקע, ביחד עם אשתו (להלן: גב' טרוס),
- 7 ילדיו, אביו, לאוניד טרוס (להלן: לאוניד) ועם הכלב ששמו צ'אן מסוג פיטבול
- 8 מעורב, המוגדר ברישיון כ"כלב מסוכן" (להלן: צ'אן). התביעה הוגשה בעקבות
- 9 נזקים שנגרמו לג'ק על-ידי צ'אן.
- 10
- 11 טענות וגרסת התובע
- 12
- 13 2. בכתב התביעה נטען כי ג'ק, שהתובע הינו בעליו, הותקף בשני מועדים
- 14 שונים על-ידי צ'אן. האירוע הראשון התרחש ביום 27.3.2011 (להלן: האירוע
- 15 הראשון), במהלכו נשך צ'אן את ג'ק ברגלו האחורית ובעקבות כך נזקק לטיפול
- 16 רפואי אצל וטרינר. האירוע השני התרחש ביום 4.12.2014 (להלן: האירוע השני).
- 17 נטען שבזמן שילנה וג'ק עברו סמוך לדירת הנתבע, יצא צ'אן מדירתו, תקף את ג'ק
- 18 וגרר אותו לבית הנתבע. בעקבות כך, נזקק ג'ק לטיפול רפואי ולניתוח, במהלכו
- 19 נכרתה רגלו הקדמית. התובע העריך את נזקיו בגין החטיפות בסך 30,000 ש"ח,

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 50642-04-15 סטמנוב נ' טרוס

תקן חיצוני:

1 הכוללים הוצאות טיפול רפואי, תרופות, נסיעות, אוכדן ימי עבודה, אוכדן גפה,
2 קיצור חיי הכלב ועוגמת נפש.

3

4

טענות וגרסת הנתבע

5

6 3. הנתבע טען כי איננו הבעלים של צ'אן וכי בעליו הינו לאוניד. בנוסף, נטען
7 כי התובע לא צירף אסמכתאות המעידות על בעלותו על ג'ק. לפיכך, אין עילת
8 תביעה נגד הנתבע ויש לדחות את התביעה על הסף.

9

10 4. הנתבע הכחיש את האירוע הראשון וטען כי הוא לא היה בארץ במועד
11 האירוע השני. לדבריו, הוא הרבה לשהות בחו"ל, כך שבפועל לא היה יכול להיות
12 הבעלים של צ'אן ולהחזיק בו. לגופו של דבר נטען כי באירוע השני ג'ק רץ לתוך
13 ביתו של הנתבע, תוך שהוא מפיל את בתו שעמדה בפתח הבית. בעקבות הצעקות,
14 הגיע צ'אן והחלה התקוטטות בין הכלבים בתוך הבית. בתוך כך, נשך ג'ק את צ'אן,
15 לאוניד וגב' טרוס בגופם. לפיכך, אף אם נגרם נזק לג'ק, חלות הגנות לפי סעיף 41ב
16 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: הפקודה), כיוון שג'ק התגרה בצ'אן ובבעליו,
17 תקף את הבעלים של צ'אן והסיג גבול בכך שהוא נכנס לדירת הבעלים של צ'אן.

18

19

הכרעה בשאלת הבעלות על ג'ק

20

21 5. התובע טען כי הוא הבעלים של ג'ק וכתב בתצהירו "אני הבעלים של כלב
22 מעורב קטן העונה לשם "ג'ק". בחקירתו הנגדית, הוא אמר:

23

24 "הכלב ג'ק שייך לי. הוא רשום על שם אמי שלי, ילנה
25 רמפורט, שאני גר אצלה בבית. אבל בפועל אני מטפל
26 בו, אני מטייל איתו, אני הבאתי אותו לבית, אני קניתי
27 אותו. אני הבעלים שלו".

28

29 בתצהירה של ילנה נרשם "התובע הינו הבעלים של כלב מעורב קטן העונה
30 לשם "ג'ק". ילנה לא נשאלה על כך בחקירתה הנגדית. כמו-כן, בתצהירו של אנטון

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטפנוב נ' טרוס

תיק חינוכי:

1 נרשם "הנני אחיו של התובע, הבעלים של כלב מעורב קטן העונה לשם "ג'ק" ואף
2 הוא לא נשאל על כך בחקירתו הנגדית.

3
4 6. הנתבע טען כי התובע לא הוכיח את בעלותו על ג'ק. בתצהירו של הנתבע
5 נרשם "התובע, מר פטר סטפנוב (להלן: "סטפנוב"), לא צירף לכתב התביעה
6 מטעמו ולו אסמכתה אחת המעידה על בעלותו על הכלב, אשר לטענתו של סטפנוב
7 עונה לשם ג'ק... סטפנוב לא הוכיח את בעלותו הנטענת על כלבו ג'ק באמצעות
8 צירוף רשיון להחזקת כלב...". בתצהיריהם של העדים מטעם הנתבע אין התייחסות
9 לנושא הבעלות על ג'ק.

10
11 7. הנתבע טען כי התובע לא הציג מסמכים רשמיים בהם הוא רשום כבעליו של
12 ג'ק, אולם הנתבע והעדים מטעמו לא הכחישו כי ג'ק הוחזק על-ידי התובע וטופל
13 על-ידו. אין מחלוקת כי ג'ק טופל והוחזק על-ידי התובע, על אף שהיה רשום על
14 שם ילנה, כפי שעלה מעדותם של התובע, ילנה ואנטון. בהתאם לחוק להסדרת
15 הפיקוח על כלבים, התשס"ג-2002 (להלן: חוק הפיקוח), "בעליו של כלב" -
16 לרבות מי שמחזיק בו בדרך קבע". הנתבע לא טען ולא הביא ראיות לכך כי התובע
17 איננו מחזיק בג'ק בדרך קבע. על-כן, הנני מקבל את גרסת התובע, לפיה הוא בעליו
18 של ג'ק.

19
20 הכרעה בשאלת הבעלות על צ'אן

21
22 8. התובע טען כי הנתבע הינו הבעלים של צ'אן ואילו הנתבע הכחיש זאת וטען
23 כי לאוניד הינו בעליו של צ'אן.

24
25 9. בתצהירו של התובע נכתב "הנתבע מתגורר בשכנות לתובע... וככל שידוע
26 לתובע הינו הבעלים של כלב מסוכן אשר ככל הידוע לתובע הינו מסוג
27 "פיטבול"...". בחקירתו הנגדית אמר התובע כי לאוניד וגב' טרוס מתגוררים עמו
28 באותו הבניין וכי "הנתבע מתגורר בחור'ל רוב הזמן ועובד בחור'ל". בחקירה
29 החוזרת הוא ציין כי נאמר לו על-ידי הווסרינר כי צ'אן שייך ללאוניד.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטפנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

1

2

3 בתצהירה של ילנה נרשם "הנתבע מתגורר בשכנוח לתובע... וככל שידוע לי
4 הינו הבעלים של כלב מסוכן מסוג "פיטבול"...". בהקירתה הנגדית ילנה לא נשאלה
5 אשר לבעלות על צ'אן.
6

7

8 בתצהירו של אנטון נרשם "ככל שידוע לי לנתבע כלב מסוכן מסוג
9 "פיטבול". בהקירתו הנגדית הוא אמר שאינו יודע אם הנתבע היה בחו"ל במועד
10 האירוע השני ואמר "ממה שאני יודע, שזה הבית שלו ואצלו בבית גר הכלב".
11

12

13 10. לעומת זאת, בתצהירו של לאוניד נרשם "הנני הבעלים של כלב העונה לשם
14 צ'אן... הבן שלי, מר איגור טרוס אינו הבעלים של צ'אן ומעולם לא היה בעלים
15 של צ'אן". לתצהיר צורף העתק רישיון להחזקת כלב וטופס לחיסון כלבת מיום
16 13.1.2015 (להלן: רישיון להחזקת כלב). בפירוט של שם הבעלים נרשם על גבי
17 הטופס "טרוס דניס (לאוניד)". בתצהירו כתב לאוניד: "עד שנת 2015 גם הנכד
18 שלי, מר דניס טרוס, חופיע ביחד איתי בטעות בטעות כבעלים של צ'אן ברישיון להחזקת
19 כלב. הנכד שלי נרשם ברישיון בטעות וטעות זו תוקנה בשנת 2015, כאשר שמו של
20 הנכד שלי נמחק מהרישיון ונשאר רק שמי". בהעתק רישיון מיום 12.10.2015,
21 בפירוט של שם הבעלים רשום "טרוס לאוניד". בנוסף, בכרטיס בעל חיים מיום
22 3.11.2015 (6/1) (להלן: כרטיס בעל חיים) בפירוט של שם הבעלים רשום "טרוס
23 לאוניד" לצד הערה "עבר בעלים ב-12/10/15 - בהוראת עו"ד של הלקוח". בפירוט
24 של בעלים קודמים רשום "טרוס דניס (לאוניד)". בהקירתו הנגדית אמר לאוניד כי
25 הוא הביא את צ'אן והוא בעליו וכי יש מסמכים המאשרים זאת אף לפני חודש ינואר
26 2015, אולם מסמכים כאלה לא הוצגו. לאוניד הכחיש כי צ'אן עבר בעלות ביום
27 12.10.2015 בהוראת עורך הדין.
28

29

אשר לבעלות על הדירה, השיב לאוניד:

30

31 "ש. אחת גר אצל הבן שלך, נכון?

32

4 מתוך 17

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטפנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

- 1 ת. לא.
- 2 ש. הדירה שלך?
- 3 ת. חלק שלי. אני משלם משכנתא על החלק שלי.
- 4 ש. הדירה רשומה על השם שלך או על שם שניכם?
- 5 ת. על שנינו, והמשכנתא שונה. אצלי יש משכנתא
- 6 ואצל הבן שלי יש משכנתא.
- 7 ש. הבית רשום על השם של הבן, נכון?
- 8 ת. לא. אני משלם חשבונות, הארנונה מגיעה על שמי.
- 9 ש. הדירה רשומה על השם של הבן, לא המשכנתא,
- 10 האם זה נכון?
- 11 ת. אני 30% משלם על הדירה.
- 12 ש. אז אתה גר אצל הבן ומשלם 30% דירה, נכון?
- 13 ת. לא. אני לא גר אצל הבן שלי. אני הושב שאני משלם
- 14 משכנתא על השטח שלי. יש לי חדר, סיכמנו שיש
- 15 לי מטבח, שירותים, ואני משלם על שלי".
- 16
- 17
- 18 11. בתצהירה של גב' טרוס אין התייחסות לשאלת הבעלות על צ'אן. כחקירתה
- 19 הנגרית, על אף שלא נשאלה על כך, היא אמרה "הכלב הוא לא שלנו, הכלב של
- 20 אביו של בעלי. הוא מתגורר איתנו, אביו של בעלי מתגורר איתנו וגם הכלב גר
- 21 איתנו".
- 22
- 23 12. בתצהירו של הנתבע נכתב "... 7. אין לי כל כלב בבעלותי או/ו בחזקתי!!
- 24 אינני מחזיק כלב מסוג "פיטבול" ובוודאי שלא כל "כלב תוקף"!! אין לי כלב
- 25 בבעלותי או/ו בחזקתי!! 8. ואם לא די בכך, הרי שביום 04/12/14 כלל לא הייתי
- 26 בארץ וזאת מכיוון שכיום זה שהיתי בחו"ל... אבי, איתו אנחנו מתגוררים... הוא
- 27 הבעלים של הכלב מסוג פיטבול מעורב". הנתבע צירף תצלום דרכון לתמיכה
- 28 בדבריו. בנוסף, נרשם כי "עד שנת 2015 גם הבן שלי, מר דניס טרוס, הופיע ביחד
- 29 עם אבי בטעות כבעלים של צ'אן ברישיון להחזקת כלב. הבן שלי נרשם ברישיון
- 30 בטעות וטעות זו תוקנה בשנת 2015, כאשר שמו של הבן שלי נמחק מהרישיון
- 31 ונשאר רק שמו של אבי". עוד נרשם בתצהירו כי "מבחינה מעשית, נכון למועד
- 32 האירוע, לא יכולתי להיות הבעלים של כלבים או של בעלי חיים בכלל, בין היתר,
- 33 בשל העיסוק שלי, אשר התאפיין בהעדרויות ממושכות בחו"ל".
- 34

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטפנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

1 בחקירתו הנגדית אמר הנתבע "... הפיטכול שלנו לא היה יכול לנשוך את
2 אבא... אני מכיר את הכלב הזה, הוא יכול רק להגן...". לדבריו, לאוניד טיפל בציאן
3 וכי ציאן אינו שייך לנתבע. הוא אמר כי ציאן מסתובב בדירה ללא רצועה ואינו
4 מסתובב ללא מחסום כאשר בתו בבית. בחקירה החוזרת אמר הנתבע כי "הכלב
5 מתגורר איתי באותה דירה. אני לא קניתי אותו, אני לא מסייל איתו".
6

7 13. מטעם הנתבע הוגש תצהירו של ולרי אבשלום (להלן: ולרי) שציין כי הוא
8 עובד שנים רבות בכניין בו מתגוררים הצדדים. בתצהירו נכתב "... בערך החל משנת
9 2009 למשפחת טרוס יש כלב העונה לשם ציאן... תמיד ראיתי את ציאן מסתובב
10 בליווי של משפחת טרוס...". בחקירתו הנגדית הוא אמר כי הדירה שייכת ללאוניד:
11 "אני חושב שהוא בעל הבית, הוא בעל הבית של המשפחה. גר שם הבן שלו, היו
12 גרים הנכדים", אולם בהמשך טען שאינו יודע על שם מי רשומה הדירה.
13

14 14. בתצהירו של מיכאל קוניקוב (להלן: מיכאל), מטעם הנתבע נרשם: "... 3.
15 בני משפחת טרוס הם: מר איגור טרוס (הבעל), גבי ילנז טרוס (האיש), מר דניס
16 טרוס (הבן), מר ליאוניד טרוס (הסבא). 4. לאור קרבת מקום העבודה שלי למקום
17 מגוריה של משפחת טרוס, הנני פוגש אותם כמעט על בסיס יומיומי במשך כ-15
18 שנים. 5. החל משנת 2009 מחזיקים משפחת טרוס כלב העונה על שם ציאן, מסוג
19 פיטכול מעורב...".
20

21 15. אין מחלוקת כי בחקופה הרלוונטית התגורר הנתבע ביחד עם אשתו, ילדיו
22 לאוניד וציאן באותה הדירה. לפיכך, בהיותו גר תחת קורת גג אחת עם ציאן, ניתן
23 לראות בו כמחזיק בציאן. בהתאם לחוק הפיקוח, בעליו של כלב הינו גם מי שמחזיק
24 בכלב בדרך קבע. מעבר לכך, ממכלול העדויות עלה כי לפחות מרבית הדירה שייכת
25 לנתבע ואשתו. הנתבע והעדים מטעמו לא התייחסו בבהירות לשאלת הכעלות על
26 הדירה והתקבל הרושם שהם ניסו להתחמק מלתת מענה חד משמעי לשאלה זו. כך,
27 למשל, השיב לאוניד בשלילה לשאלה האם הוא גר אצל בנו, למרות שהוא אישר כי
28 הוא גר בחדר בדירה וכי הוא משלם על 30% מהדירה בלבד. אף מעדותה של גבי
29 טרוס עלה כי לאוניד וציאן מתגוררים עם משפחתה. בעדותו של ולרי הוא טען

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטמנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

1 תחילה כי לאוניד הוא בעל הדירה אולם בהמשך אמר שאינו יודע מי בעל הדירה.
2 התובע והעדים מטעמו העידו כי הדירה הינה של הנתבע.
3

4 16. ממכלול העדויות עלה כי לפחות מרבית הדירה הינה בבעלותו של הנתבע
5 ואשתו. הנתבע לא הציג מסמכים כלשהם אשר לבעלות על הדירה, על אף שניתן
6 להשיג מסמכים כאלה ללא קושי. אף אם אקבל את גרסתו של לאוניד כי הוא בעליו
7 הרשום של צ'אן ומתגורר בתדר נפרד בתוך הבית, הרי שהאירוע השני התרחש מחוץ
8 לחדרו, בחדר המדרגות לפי גרסת התובע, או בדירה של הנתבע לפי גרסת הנתבע.
9 כמו-כן, הנתבע וגב' טרוס העידו כעצמם כי צ'אן מסתובב בכל הדירה. כשים לב
10 לכך שאין מחלוקת כי צ'אן חי עם הנתבע ומשפחתו באותה הדירה, הרי ניתן לראות
11 בהם כמחזיקים. התביעה הוגשה כנגד הנתבע, אשר אין מחלוקת, בהתאם לראיות
12 שהובאו, כי הוא בעל מרבית הדירה.
13

14 17. בנוסף, מעיון ברישיון להחזקת כלב בכרטיס בעל חיים ובתצהיריהם של
15 לאוניד והנתבע עולה כי עובר ליום 12.10.2015 היה רשום צ'אן על שם בנו של
16 הנתבע ושמו של לאוניד נרשם בסוגריים. לאוניד והנתבע ציינו בתצהיריהם כי
17 רישומו של בנו של הנתבע נעשה בטעות. אולם לא הובאו כל מסמכים או אישורים
18 המתייחסים לרישום בעלים של צ'אן במועד שני האירועים. מועד הרישום הראשון
19 שמופיע במסמכים שהוגשו על-ידי הנתבע הוא מיום 13.1.2015 שהינו מאוחר לשני
20 האירועים. לאוניד הכחיש בחקירתו את העובדה שבוצע שינוי ברישום לבקשת עורך
21 דין. בנו של הנתבע שהיה רשום ביחד עם לאוניד כבעלים של צ'אן לא הובא לעדות,
22 דבר הפועל לחובתו של הנתבע. לפיכך, הנני מקבל כעובדה שהוכחה את הנתונים
23 הרשומים בכרטיס בעל חיים, כך שהחל מינואר 2015 בנו של הנתבע ולאוניד היו
24 הבעלים הרשומים של צ'אן, ובהמשך, ביום 12.10.2015, נרשם רק לאוניד לבקשת
25 עורך דין. לא ניתן לקבוע מי היה רשום כבעליו של צ'אן לפני ינואר 2015 כיוון
26 שלא הוצגו כל מסמכים בנוגע לכך. יוער כי ניתן לראות ברישיון להחזקת כלב
27 וכרטיס בעל חיים כ"רשומה מוסדית" בהתאם לסעיפים 35-36 לפקודת הראיות
28 (נוסח חדש), תשל"א-1971, כך שהן בגדר ראיה קבילה להוכחת אמיתות תוכנה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 טטמנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

לפיכך, הנני קובע כי השינוי ברישום לא בוצע עקב רישום בטעות, אלא לבקשת
עורך דין, לאחר הגשת תביעה דנן, כך שעולות תהיות אשר לעיתוי השינוי ומהותו.

18. זאת ועוד. אף העדים מטעם הנתבע, ולרי ומיכאל, ציינו בתצהיריהם כי
במשך שנים ראו את צ'אן בנוכחות משפחת טרוס ולא ציינו שם של אדם ספציפי
במשפחה. מכאן עולה כי כלל בני המשפחה החזיקו בכלב, אף אם לא כולם היו
רשומים כבעליו במסמכים.

19. אשר לטענה שהנתבע שהה בתו"ל, הרי משהוכח שהוא החזיק בצ'אן, אף אם
הוא נעדר מביתו, ניתן לראות בשאר בני המשפחה המתגוררים באותה דירה
כשלוחיו, כך שהדבר לא מסיר ממנו את האחריות למעשי כלבו. מצופה מהנתבע
לנקוט באמצעי זהירות במצב בו גר בביתו כלב המוגדר כמסוכן.

20. נוכח האמור לעיל, בנסיבות שפורטו, בהן התגורר צ'אן בביתו של הנתבע
ולצד העובדה כי אף בנו של הנתבע היה רשום כבעליו של צ'אן החל ממועד לא
ידוע ועד ליום 12.10.2015, ניתן לראות בנתבע כמחזיק בצ'אן מכוח היותו מחזיק
בו בדירתו בדרך קבע.

21. משהוכח כי ג'ק הוא הבעלים של ג'ק וכי ניתן לראות בנתבע כבעליו של
צ'אן, נכתן את שאלת האחריות כשני האירועים.

המסגרת הנורמטיבית

22. נוקי גוף שנגרמו מפגיעת כלב עשויים להקים עילות תביעה לפי סעיפים
שונים במקודת הנוזיקין: עילת הרשלנות על-פי סעיף 35 לפקודה, הפעלת החזקה
שבסעיף 40, שכותרתו "חובת הראיה ברשלנות לגבי חיה", עוולת הפרה חובה
חקוקה על-פי סעיף 63 ועוולת היזק על-ידי כלב, שבסימן ד'ו לפקודה. מכתב
התביעה לא ברור באיזו עילה היא הוגשה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטפנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

- 1
- 2 23. בשלושת סעיפיו של סימן ד'1, שכותרתו "היזק על-ידי כלב", שנוספו
- 3 לפקודה בשנת 1992, במסגרת תיקון מס' 7, נקבע (ההדגשות הוספו - א"ג):
- 4
- 5 "41א. בתובענה בשל נזק לגוף שנגרם על ידי כלב,
- 6 חייב בעליו של הכלב או מי שמחזיק בכלב דרך קבע
- 7 (להלן - הבעלים) לפצות את הניזוק, ואין נפקא מינה
- 8 אם היתה או לא היתה התרשלות מצדו של הבעלים.
- 9 41ב. בתובענה לפי סימן זה לא תהא הגנה לבעלים,
- 10 אלא אם כן הנוק נגרם עקב אחד מאלה -
- 11 (1) התגרות של הניזוק בכלב;
- 12 (2) תקיפת הניזוק את הבעלים, את בן זוגו, הורו או
- 13 ילדו;
- 14 (3) הסגת גבול של הניזוק במקרקעין של הבעלים.
- 15 41 ג. אין סימן זה גורע מזכויות אחרות לפי פקודה
- 16 זו או לפי כל דין אחר".
- 17
- 18
- 19
- 20 בדברי ההסבר להצעת החוק (חוק לתיקון פקודת הניזוקין (מס' 7), התשנ"ב-
- 21 1992, ה"ח 2104, עמ' 172) נרשם כי "נוכח התגברות תקיפות כלבים על עוברי
- 22 אורח, יש לראות בבעליו של כלב אחראי באופן מוחלט למעשיו. רק כך יגבר הסיכוי
- 23 כי בעלי הכלבים יעשו את הדרוש למנוע תופעות אלה".
- 24
- 25 האחריות שנקבעה בסעיף 41א תוארה בפסקי דין שונים של בתי משפט
- 26 מחוזיים כ"אחריות מוגברת", "אחריות חמורה", "אחריות כמעט מוחלטת"
- 27 ו"אחריות קפידה". נקבע כי בסעיף זה אין משמעות לשאלת ההתרשלות, ודי
- 28 להוכיח כי הנתבע הוא הבעלים או המחזיק דרך קבע של הכלב וכי נגרם נזק גוף.
- 29 כן הודגש כי היקף האחריות כולל כל סוג התנהגות שמקורו בכלב ואין צורך בקיומו
- 30 של מגע פיזי, נשיכה של הכלב או פעולה תוקפנית שלו כלפי הניזוק. (ע"א (מחוזי
- 31 ת"א) 1989/08 טירן נ' בוני והגזעיים בע"מ (פורסם בנבו, 21.4.2010) (להלן:
- 32 פרשת טירן); ע"א 2755/06 (מחוזי ת"א) בן יהודה נ' אפרוני (פורסם בנבו,
- 33 21.2.2008); ע"א (מחוזי חי') 4028/07 המוסד לביטוח לאומי נ' פרי (פורסם
- 34 בנבו, 25.2.2008)).

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטפנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

1
2 24. טעיף 41 לפקודה קובע את ההגנות שיעמדו למי שמחזיק בכלב בעת
3 האירוע, ואשר כולן קשורות בהתנהגות הניזוק. כתי משפט נחלקו בשאלה אם יש
4 תחולה לעקרון אשם תורם בעילה של עוולת היזק על-ידי כלב. בע"א (מחוזי-ים)
5 2432/08 גלרטר נ' גוגנהיים (פורסם בנבו, 4.1.2009) ובת"א (שלום כ"ס) 49377-
6 01-11 גולי נ' מזרחי (פורסם בנבו, 26.10.2014) צידד בית המשפט בהחלטתו של
7 אשם תורם, ואילו בת"א (שלום ראשל"צ) 4221-05-12 חדד נ' אלמליח (פורסם
8 בנבו, 28.8.2014) ובת"א (שלום ת"א) 47229-06 טישנקו נ' בלומנפלד (פורסם
9 בנבו, 14.4.2011) הוכחה דעה הפוכה והודגש כי כאשר תחול אחת ההגנות שבסעיף
10 41ב, ידון העניין בכללותו לפי כללי הרשלנות הרגילים, ובמסגרתם תחברר שאלת
11 האשם התורם.
12

13 25. כאמור, הפקודה מטילה אחריות מוגברת על בעלים או מחזיק דרך קבע של
14 כלב, כך שאין משמעות לשאלת הרשלנות ודי להוכיח כי הנתבע הוא הבעלים או
15 המחזיק דרך קבע של כלב וכי נגרם נזק גוף (ראו פרשת טירן; רת"ק (י-ם) 18480-
16 02-16 דוויק-טיקס נ' מימונה (פורסם בנבו, 28.3.2016)). בהקשר זה הכירה
17 הפסיקה ב"נזק גוף" גם נזק שנגרם לבעל חיים אחר (ת"א (ת"א) 19281/06 רוז נ'
18 גור (פורסם בנבו, 24.3.2008)), כמו המקרה שבפנינו.
19
20

21 הכרעה בשאלת האחריות באירוע הראשון

22
23 26. אשר לאירוע הראשון, נסיבותיו פורטו בתצהיריהם של התובע וילנה, אולם
24 הם לא נשאלו לגביהם בחקירתם הנגדית. האירוע אף תואר בתצהירו של אנטון אשר
25 התייחס אליו בחקירתו הנגדית. הנתבע צירף חשבונית מיום 27.3.2011 המפרטת
26 את הוצאות הטיפול הרפואי שנדרש ג'ק בעקבות האירוע הראשון. לעומת זאת,
27 בכתב ההגנה, הכחיש הנתבע כליל את האירוע הראשון, אולם בסיכומיו לא התייחס
28 לאירוע זה. בנסיבות אלו, הנני מקבל את גרסת התובע אשר לאירוע הראשון.
29
30

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטמנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

הכרעה בשאלת האחריות באירוע השני

27. בתצהירה של ילנה נרשם:

"... 13. כך, ביום 04.12.2014 יצאתי לטייל עם הכלב ג'ק, כפי שנהגתי לעשות מדי יום.
14. משעברתי בסמוך לדלת ביתו של הנתבע. או אז, החל כלבו של הנתבע להתנהג בפראות יתרה, נבח, השתולל והחל גרד את הדלת בניסיון לצאת.
15. חשתי את הסכנה המתקרבת, אולם הפעם, שוב, פעל הנתבע ברשלנות ומשעברתי עם הכלב ג'ק ליד בית הנתבע, פתחה אשתו של הנתבע את דלת ביתו כדי לדבר עם ביתה הקטנה וכך, הצליח הכלב התוקף, שוב, לברוח מבית הנתבע - ובהפתעה מוחלטת זינק על הכלב ג'ק, החל נושך אותו בפראות תוך שהוא "קורע" ממנו את בשרו ואגלי דם החלו לנוזל מהכלב ותוך כך, משך הכלב ג'ק לתוך דירת הנתבע, תוך ששיניו ננעצות ברגליו..."

בחקירתה הנגרית היא הכחישה כי הפציעות שנגרמו ללאוניד, הנראות בתמונות

1/1 - 3/1, נגרמו על-ידי ג'ק. לדבריה -

"...הכלב שלי לא התפרץ לדירה. אנחנו עמדנו במדרגות, והכלב שלכם התפרץ למדרגות, כי אשתו של איגור פתחה את הדלת, והעבירה את המשהו, והיא פתחה את הדלת והכלב שלהם תפס את הכלב שלי עם הרצועה, ואני נפלתי בדרך, והוא משך אותו פנימה, הכלב שלהם משך אותו פנימה, הוא תפס אותו ברגל ועד שהוא לא ריסס את הרגל הוא לא פתח את הרגל. נתנו לנו כלב בלי רגל, גוסס. ולמה אני עצרתי, כי ראיתי את הבת שלו, ודיברתי איתו, כי בת מכירה טוב את הכלב שלי, היא עשתה איתו טיולים והיינו בקשר טוב, ואמרתי ויקה מה נשמע? ובאותו רגע האמא של הילדה פתחה את הדלת והוא פרץ בתוך ננו שניות, הכלב הגדול, והכניס אותו. הגוף, נתנו לי את הגוף, גוסס, עם הרצועה. אז זה שקר אמיתי. (מתפרצת בבכי). איך אתה לא מבין, אני לא יודעת בשביל מה כל ההצגה הזו? אתה לא ראית את הכלב שלי בלי רגל?
ש. בזמן האירוע, הרצועה של ג'ק השתחררה?

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטמנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

ת. לא נכון. נתנו לי את הגוף עם הרצועה. סגרו את הדלת, ואנחנו צעקנו תעזרו לנו, אף אחד לא פתח את הדלת. זה כמו אירוע של דריסה שמשאירים את הפצוע.

28. בתצהירו של אנטון נכתב:

"... 10. ביום 04.12.2014 עת שהייתי בביתי בשעה שאמי טיילה עם הכלב, נזעקתי לשמע צעקותיה של אמי ממסדרון הבניין. 11. מיד כששמעתי את צרחות אמי, יצאתי את דלת הבית ולנגד עיניי ראיתי את כלבו של הנתבע תוקף בפראות את כלבו של התובע, תוך שכלבו של הנתבע ממש גורר את כלב התובע לתוך הדירה ואת אמי עמו..."

בחקירתו הנגדית אמר אנטון:

"ש. האם ראית את הרגע שג'ק התפרץ לבית של הנתבע?
ת. אני לא הייתי נוכח. כשאני הגעתי הכלבים היו כבר ביחד, כבר רבו ביחד, בפתח הבית של לאוניד, וג'ק לא התפרץ, חשוב לי לציין. צ'אן קפץ ומשך אותו".

29. לעומת זאת, בתצהירה של גב' טרוס נרשם:

"... 4. ביום האירוע... שלחתי את בתי הקטנה (בת 14) לחנות הסמוכה לקנות כמה דברים לבית. 5. פתחתי את דלת הכניסה ונתתי כסף לבת שלי, כך ששנינו עמדנו בפתח הבית עם דלת פתוחה. 6. בזמן זה, השכנה מקומה שניה ירדה עם הכלב שלה במדרגות הבניין, ככל הנראה לטיול, היות וכלב שלה היה עם רסן (אך ללא לוע – כמו תמיד). 7. פתאום, בלי שום סיבה כלבה של השכנה התחיל לנבוח ולהשתולל. בת שלי זוה הצידה, אך הכלב של השכנה השתחרר מהרסן שנקרע בידה של השכנה וזינק לתוך הדירה שלנו, תוך כדי שהוא מפיל את בתי מהרגלים..."

בחקירתה הנגדית היא אמרה:

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 50642-04-15 סטפנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

- 1 ש. אני מפנה אותך לסעיף 4 לתצהירך, האם הבת
2 שלך בת 14?
3 ת. כן, היא היתה בגיל 14 באותו רגע.
4 ש. הבת שלך שהיתה בבית מאוד נבהלה וצעקה?
5 ת. הבת לא היתה בבית, היא היתה במעבר בזמן
6 שהכלב תקף וחדר לדירה.
7 ש. אני אומר לך שעכשיו את מטעה את בית
8 המשפט כי בסעיף 7 לתצהירך אמרת דברים אחרים. אז
9 איך זה מסתדר עם זה שאמרת שהבת לא היתה בדירה?
10 ת. היא לא היתה בבית, בזמן שהכלב זינק לדירה
11 הוא הפיל אותה, היא היתה לפני כניסה לדירה כי אני
12 בזמן הזה נתתי לה כסף שתלך לחנות.
13 ש. לפני כניסה זה בדירה, נתת לה כסף ללכת
14 לחנות, כלומר היא היתה בבית, והתכוונה לצאת,
15 כשהיא באה לצאת לטענתך היא נפלה.
16 ת. כן, הוא הפיל אותה והיא נפלה וצעקה כי
17 נבהלה.
18 ש. אני אומר לך שהילדה שלך בת 14, וכמו
19 שהרגע הצהרת היא היתה בדירה, והכלב שלך שהוא
20 כלב מסוכן היה מסתובב בבית בלי רסן, האם נכון?
21 ת. בבית הכלב מסתובב עם רסן. הרסן, אנחנו
22 מורידים כשהכלב אוכל.
23
24 ...
25
26 ת. כשהתחיל הריב, אני ניסיתי להוציא את הכלב
27 של אביו של בעלי, אני שוב אומרת שזה לא כלב
28 שלנו, והכלב הקטן שהוא חדר לביתנו הוא קפץ לברך
29 הימנית שלי ונשך. אחרי זה בתי צעקה ומהחדר יצא
30 אביו של בעלי, כנראה שהוא שמע את הצעקות. אבא
31 ניסה להוציא את הכלב. הדבר היחיד שראיתי שהוא
32 תפס את הכלב מתחת לבטן ועל היר, על האצבע.
33
34 ...
35 ש. מפנה לסעיף 6 ו-7. ראינו את הכלב ג'ק, על
36 הכלב הזה, החום הקטן, את אומרת את מה שאת
37 כותבת פה?
38 ת. כן, מה שאמרתי כשעמדנו במעבר ירדה השכנה
39 עם הכלב שלה בלי רסן. אף פעם לא ראיתי אותו עם
40 רסן. ללא סיבה הוא התחיל לנבוח ורץ לדלת שלנו.
41 בתי זזה לצד, וכשהוא התנפל לרירתנו הוא הפיל את
42 הבת והיא נפלה. לשאלה – זה מתייחס אליו כי הוא
לא כל כך קטן, ובגלל שזה ככה היה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטמנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

1 ש. או לפי מה שבית משפט מכין ואת מספרת לנו
2 – הכלב של התובע משום מקום פתאום החחיל לנוכח,
3 רץ לדירה, הפיל את הבת וקפץ על הכלב שלך שהוא
4 כלב רוטוילר מסוכן – הכלב שלך היה בשקט כל
5 הזמן הזה עד שקרה המקרה, האם זה כך?
6 ת. קודם כל אני אומרת שהכלב של אביו של בעלי
7 הוא יצא לנביחה ולצעקות של בתי, ואז התחיל הריב,
8 כשהכלב כבר היה בפנים ובתי נפלה. הוא יצא לצעקות
9 ונביחה.
10 ש. תאשרי לי שהכלב שלך לא היה עם רצועה ולא
11 היה עם מחסום, נכון?
12 ת. הכלב של אבי, בזמן שבתי לא בבית, הוא נמצא
13 בלי רצועה ובלי מחסום בחדרו של אביו של בעלי יחד
14 איתו. ככה הוא מתהלך עם מחסום".
15

16 בחקירה החוזרת היא אמרה:

17 ש. כשקראת לבת שלך ללכת לחנות – איפה הייתה
18 הבת?
19 ת. הבת הייתה בחוץ ליד הבית, קראתי לה
20 מהמרפסת.
21 ש. כלומר היא הייתה ברחוב, יצאת למרפסת
22 ואמרת לבת שלך תבואי בבקשה הביתה, אני אתן לך
23 כסף ותלכי לחנות?
24 ...
25 ת. כן.
26 ש. כשנתת לה כסף, האם הבת עמדה בכניסה בצד
27 של חדר המדרגות או בצד של הדירה?
28 ת. (עונה ללא צורך בתרגום). אני הבנתי את
29 השאלה. (בית המשפט מורה למתורגמן לתרגם לשפה
30 הרוסית את השאלה והעדה משיבה לאחר מכן). בחדר
31 המדרגות.
32
33

34 30. אין מחלוקת בדבר קיום האירוע השני, במהלכו נפצע ג'ק מנשיכתו של צ'אן.
35 קיימת מחלוקת לגבי נסיבות האירוע. לפי גרסת ילנה, צ'אן תקף את ג'ק בחדר
36 המדרגות וגרר אותו לבית הנתבע, לעומת זאת, לפי גרסת גב' טרוס, ג'ק התפרץ
37 לתוך בית הנתבע ורק שם החלו הכלבים להתקוטט. גרסתה של ילנה נתמכה בעדותו
38 של אנטון שציין כי ג'ק לא התפרץ לדירת הנתבע. לעומת זאת, הנתבע לא הביא
39 לעדות את בתו אשר נכחה במקום בעת התרחשות האירוע השני, ודבר זה מועיל
40 לחובתו. בנוסף, לא הוכחה טענתו של הנתבע לפיה הרצועה של ג'ק נקרעה, ואף

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 50642-04-15 סטפנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

1 בדיון שהתקיים, הוצג ג'ק עם הרצועה שהייתה, כנטען, במהלך האירוע השני.
2 לפיכך, הנני מעדיף את גרסתה של ילנה על פני גרסת גבי טרוס, וקובע כי הכלב ג'ק
3 הותקף על ידי צ'אן בחדר המדרגות וגרר אותו לבית הנתבע בהמשך.
4

5 האם חלה הגנה לפי סעיף 41ב לפקודה ?
6

7 31. קבעתי כי ההתקוטטות בין הכלבים החלה בחדר המדרגות. אולם גם אם היה
8 מוכח כי ג'ק התפרץ לבית הנתבע, הרי לא הוכח כי הייתה התגררות מצידו או תקיפת
9 בני הבית עובר להתקוטטות בין הכלבים. אף בהתאם לגרסת הנתבע בכתב ההגנה,
10 גבי טרוס ולאוניד ננשכו כאשר ניסו להפריד בין הכלבים לאחר שכבר החלו
11 להתקוטט. בנוסף, אין מדובר בהסגת גבול מכוונת. מעדותה של גבי טרוס עלה כי
12 היא זו שהותירה את דלת הבית פתוחה בזמן ששוחחה עם בתה, ובכך קמה אחריותה
13 לכך שצ'אן יצא מחוץ לדירה, או, אם לקבל את גרסתה - לכך שהתאפשר לג'ק
14 להיכנס לדירתה. סעיף 29 לפקודה מגדיר הסגת גבול כ"הסגת גבול במקרקעין היא
15 כניסה למקרקעין שלא כדיון, או היוזק או הפרעה בידי אדם למקרקעין שלא כדיון",
16 אולם הדבר לא הוכח. הנתבע לא עמד בנטל הרובץ עליו להוכיח כי מתקיימות
17 ההגנות לפי סעיף 41ב לפקודה. כאמור לעיל, העדפתי את גרסתה של ילנה לפיה
18 ההתקוטטות החלה בחדר המדרגות. יצוין שגם אם ג'ק הוא זה שנכנס לדירת הנתבע,
19 דבר שלא הוכח, הרי אין הדבר מעניק בהכרח הגנה לפי סעיף 41ב. (למקרה בו
20 פעוט נכנס לחצר של אחר והותקף על-ידי כלב, ראו ע"א 326/88 צימורון נ'
21 גבריאילוב (פורסם בנבו, 19.12.1991)).
22

23 32. אף אם היה מוכח כי מתקיימת הגנה לפי סעיף 41ב לפקודה, הרי שלפי סעיף
24 40 פקודה על הנתבע הנטל להראות שהוא לא התרשל (ההדגשות הוספו – א"ג):
25

26 "40. בתובענה שהוגשה על נזק והוכח בה שתי אלה:
27 (1) הנזק נגרם על ידי חייט-בר, או על ידי חיה שאינה
28 חייט-בר אלא שהנתבע ידע, או חזקה עליו שידע, כי
29 היא מועדת לעשות את המעשה שגרם את הנזק;
30 (2) הנתבע היה בעל אחת החיות האמורות או היה
31 ממונה עליה – על הנתבע הראיה שלא היתה לגביה

15 מתוך 17

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטמנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

התרשלות שיחוב עליה.

1
2
3 היה מצופה מהנתבע לדעת שכלבו הינו מסוכן ומועד לגרום נזק, לפחות
4 לאחר האירוע הראשון, שהוכח כאמור. אף בתצהירו של ולרי מטעם הנתבע נרשם
5 "הייתי ער לכך שמשפלת טרוס גידרה את החצר שלהם בגדר גבוהה ואסומה
6 במיוחד, באופן שהגישה של צ'אן לאנשים ו/או לחיות היא חסומה לגמרי". דברים
7 אלו מעידים על מודעות הנתבע ומשפחתו למסוכנותו של צ'אן. כמו כן, אין מחלוקת
8 כי צ'אן מוגדר ברישיון כ"כלב מסוכן". בעדותו אמר התובע כי לאחר האירוע השני
9 הוא שם בגדר שלטים "זהירות כלב מסוכן". אין מחלוקת כי בעת האירוע השני
10 צ'אן היה ללא מחסום על פיו וכי גב' טרוס החזיקה את דלת הבית פתוחה במשך
11 זמן, דבר שאיפשר את המפגש בין שני הכלבים. בנוסף, בהתאם לגרסת ילנה
12 שהוכחה, לפיה צ'אן יצא מדירתו ללא רצועה ומחסום, הרי שהדבר עומד בניגוד
13 לסעיף 11(א) לחוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג-2002 הקובע -

14
15 11. (א) המחזיק בכלב לא יאפשר את יציאתו מתחומי
16 חצירו (להלן – החצרים), אלא אם כן הכלב מוחזק בידי
17 אדם המסוגל לשלוט בו, באמצעות רצועה שאת אורכה
18 וטיבה יקבע השר.
19

20 ובניגוד לרשום ברישיון להחזקת כלב: "כלב במקום ציבורי חייב להיות קשור
21 ומחסום על פיו".
22

23 33. הנתבע לא הוכיח כי מתקיימת אחת מההגנות בסעיף 41ב לפקודה וכי הוא
24 לא התרשל בהתאם לסעיף 40 לפקודה. על כן, האחריות לנזק שנגרם לצ'אן רובצת
25 על כתפי הנתבע.
26

הנזק

27
28
29 34. התובע צירף קבלות עבור טיפולים רפואיים וטען לנזקים נוספים שאינם
30 ממוניים. הנתבע לא התייחס לרכיבי הנזק בכתב ההגנה או בסיכומיו. לפיכך הנני
31 פוסק לתובע את פיצוי בגובה הוצאות טיפול רפואי ותרופות בסך 4,751 ₪ בהתאם

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 15-04-50642 סטמנוב נ' טרוס

תיק חיצוני:

1 לקבלות שצורפו. יתר רכיבי הנזק לא הוכחו. כמו כן הנני פוסק מיצוי גלובאלי עבור
2 עוגמת נפש שנגרמה לתובע בגין פציעתו של ג'ק (הכוללת אובדן גפה) בסך 4,000
3 ₪.

4

5

6

התוצאה

7

8 35. לאור האמור לעיל, הנני מחייב את הנתבע לשלם לתובע את הסכומים הבאים:

9

10 (א) 8,751 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק החל ממועד הגשת
11 התביעה, 6.5.2015, ועד לתשלום המלא בפועל;

12

13 (ב) אגרת תביעה בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק החל ממועד הגשת
14 התביעה ועד לתשלום המלא בפועל;

15

16 (ג) שכר טרחת עורך דין בסך 2,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק
17 החל מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

18

19 ניתן היום, כ"ב אלול תשע"ו, 25 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

20

אורי גולדקורן, שופט

21

22

23

24